

DANIELLE HARTOVÁ

BOHYŇA TEMNOTY

DARK ROMANCE

DANIELLE HARTOVÁ

Danielle Hartová

Bohyňa temnoty

Copyright © by Danielle Hartová

Cover design © by Katarína Skalková

Illustration © AI

Slovak edition © by vydavateľstvo BESTSELLER

ISBN 978-80-8252-131-6

Danielle Hartová
Bohyňa temnoty

Prológ

Muž precitol uprostred temnoty. V hlave mu tepala neznesiteľná bolesť, v ústach prelepených kobercovou lepiacou páskou mal sucho. Pomrvil sa na mieste, no nedokázal sa ani len pohnúť. Ruky a nohy mal na niekoľkých miestach dôsledne spútané pevným lanom, ktoré sa mu na odhalených častiach neprijemne zarezávalo do kože. Povrazy sa sťa hady omotávali dokonca aj okolo jeho hrudníka a pľúca mu protestovali pri každom trhanom nádychu.

Netušil, ako sa dostal do tohto maléru. Jeho myseľ bola akási hmlistá. Spomínal si ešte, ako zastal autom na okraji Riverside, no to bolo všetko.

Riverside bola otrasná špinavá štvrť, kde ostali už iba vetší starci, či spodina topiaca sa v dlhoch a závislostiach. Teraz však táto časť zívala mŕtvolnou prázdnotou. Niektorí odišli po dobrom, iní museli zmiznúť po zlom. Faktom však bolo, že sa im počas uplynulých mesiacov podarilo vystahovať všetkých obyvateľov Riverside – až na jednu tvrdohlavú majiteľku.

A práve s tou sa mal dnes napoludnie stretnúť, aby sa konečne dohodli a podpísali všetky potrebné papiere. Vo svojej aktovke si niesol predpripravené návrhy kúpnych zmlúv a prospekty iných nehnuteľností pre prípad, že by sa jej niektorá z nich zapáčila a bola by ochotná za ňu vymeniť tú svoju. Ale... na toto stretnutie napokon nedorazil... Či azda áno? Na viac si nespomínal.

Nemal ani poňatia, ako dlho bol mimo. Netušil, koľko je hodín, ani aký je dnes deň...

Chvíľku mu trvalo, kým si jeho oči privykli na tmu. Rozhliadal sa navôkol toľko, čo mu stuhnúť krk dovoľoval, no v ponurom šere nezachytil nič, čo by mu napovedalo, kde sa teraz nachádza. Zdalo sa, že táto miestnosť bola tvorená iba štyrmi holými stenami bez okien. Studený potuchnutý vzduch naznačoval, že sa azda nachádza v nejakej pivnici.

Muž sa začal vzpierat' a zápasit' so svojím osudom, no laná omotané okolo jeho tela boli nekompromisné. Dokonca to vyzeralo tak, že i stolička bola pripevnená o podlahu, a on sa s ňou ani len nedokázal prevrátiť na zem. Ten, kto ho pripútal, si dal záležať na tom, aby sa odtiaľto svojpomocne nikdy nedostal. Keď si to uvedomil, jeho otupenú myseľ naplnil strach.

Srdce mu vyskočilo do krku, adrenalín vystrelil do žíl. Cítil, ako mu po chrbte steká pot aj napriek chladu v pivnici, ktorý mu nahnal zimomriavky. Pud sebazáchovy sa mu v hlave naplno rozhučal. No čím dlhšie sa mykal na stoličke, tým viac začínal chápať, že je to úplne zbytočné.

Zahryzol si do jazyka. Ak z tejto situácie vyviazne živý, môže si zagratulovať, že sa druhýkrát narodil.

Ticho v miestnosti prerušilo cvaknutie zámky. Muž zodvihol hlavu. Ďaleko pred ním sa otvorili ťažké kovové dvere a do pivnice vniklo niekoľko zatúlaných lúčov umelého svetla. Takže bol K.O. celý deň a vonku musela byť už noc...

Očakával, že po schodisku zide dole skupina goríl s bejzbalovými pálkami a kovovými boxerami na rukách, v sprievode so svojím kráľom podsvetia, no jeho oči rozoznali v šere iba jednu jedinú siluetu. To ho zneistilo.

Kovové dvere sa zabuchli a ozval sa spínač na stene. Sklenená žiarovka visiaca na kábli zo stropu zablikala a potom zaplnila pivnicu teplým žltým svetlom.

Náhle svetlo mu znova naštartovalo ustupujúcu migrénu, muž preto niekoľkokrát zažmurkal uszlenými očami. No keď konečne otvoril oči a zaostril na schodisko, zostal prekvapene zívať.

Na schodoch pri dverách stála vysoká žena. Oblečená bola v ľahkom športovom odevu. Na hlave jej sedela šiltovka a cez tvár mala natiahnuté čierne rúško. Chvilku ho sledovala, aby sa uistila, či už je pri vedomí, a začala pomaly schádzať dole, jeden schod za druhým, nehlučne ako mačka.

„Dobré ráno, Liam,“ prehovorila. „Už som si myslela, že sa ani nepreberieš. Zlakla som sa, že som azda nesprávne odhadla tvoju váhu.“

Liamov dych sa zasekol v hrdle. Bol by jej odpovedal, no páska mu to nedovoľovala. Zdalo sa však, že táto žena mu čítala myšlienky. Nahla sa bližšie a bez milosti mu strhla pásku z úst. Pocítil, ako ho zaštipali pery a rozdráždená pokožka.

Po toľkých hodinách mal takmer nefunkčné hlasivky. Niekoľkokrát si musel odkašľať, než bol schopný zo seba dostať aspoň jedno slovo.

„Mina Blackwoodová,“ zachripel namiesto pozdravu.

Zasmiala sa. Nakolko bola jej identita odhalená, zvesila si z tváre čierne rúško a odhodila ho na neďaleký stôl.

Liam prebehol očami po osvetlenej miestnosti. To, čo uvidel, mu nahnalo strach. *Skutočný* strach. Takmer všetko zariadenie v tejto pivnici bolo z nerez. A na policiach ležalo niekoľko zlovestne vyzerajúcich ostrých nástrojov a čepelí.

Toto bolo ešte horšie, než sa nechať chytiť nejakými kumpánmi mafiánskeho bossa. Pomliaždeniny a zlámané kosti by

prežil. Ale ihly a skalpely?

Liam prelgol.

„Povieš mi konečne, o čo tu ide?“ opýtala sa ho Mina. Bola teraz obrátená chrbtom k nemu a prehrabávala sa vo svojich nástrojoch.

„Neviem, o čom hovoríš,“ zahral sa na hlupáka.

Keď sa k nemu otočila so striekačkou v ruke a zazrela výraz jeho tváre, zasmiala sa. „Čo je? Vyzeráš, akoby si videl ducha,“ podpichla ho.

Prišla k nemu úplne blízko. Prstom demonštratívne zatlačila do injekcie a z ostrej ihly vytrysklo niekoľko kvapiek neznámej tekutiny.

Liam sa začal hádzať na stoličke, ale laná nepovolili. Mina mu poľahky pichla ihlu do žily a vytlačila cez ňu do jeho tela všetok obsah. Odhodila ju na zem a sadla si mu rovno na kolenná, čakajúc, kým droga začne účinkovať.

Liam pocítil, ako mu svalstvo začínalo oťažievať. Zazrel na ňu, odhodlaný nechať najavo svoj strach a obavy: „Ak sa Evan dozvie o tom, že si mi niečo urobila, zabije ťa.“

Mina sa nenechala rozhodnúť jeho rečami. Namiesto toho ho pohľadkala po vlasoch a prešla prstom dole po jeho líci.

„Si si istý? Evanovi Crossovi záleží na ľuďoch omnoho menej, ako si myslíš.“

Liam zmlkol.

„Nadviazať so mnou oficiálny kontakt bol dobrý pokus na odvrátenie pozornosti, ale nevyšlo vám to. Mysleli ste si, že neviem o tom, ako ma niekoľko týždňov sledujete?“ pokračovala Mina. „Už som sa začínala nazdávať, že mám nejakého tajného činiteľa. A napokon sa ukázalo, že to iba pán Cross nepovažuje za dostatočne dôležité prísť za mnou osobne.“

„Prečo ma tu väzníš?“ opýtal sa jej.

„Hľadám nového asistenta a partnera,“ povedala. „Počula som, že ako pravá ruka Evana Crossa si vraj jeden z najlepších. Mohol by si pracovať spolu so mnou, mal by si sa omnoho lepšie.“

„Nikdy Evana Crossa nezradím,“ odpovedal jej.

„Naozaj?“ nahla hlavu nabok a pozerala na neho svojimi veľkými čiernymi očami. Potom sa sklonila perami k jeho uchu. „Ani keby mal na to doplatiť tvoj mladší brat Adrian?“

Liam napol v tele všetky svaly, no nepohol sa ani o vlások.

„Neopováž sa mu ublížiť,“ pohrozil jej.

Rozprávalo sa mu čoraz horšie. Jeho pery postupne prestávali poslúchať nervové signály. Hrudník sa mu teraz dvíhal pomalšie.

„Vyhrážaš sa mi?“ zasmiala sa a pokrútila hlavou. Ešte stále ho hladkala po líci. „Vieš, Liam, chvíľku som sa pohrávala s myšlienkou, že ti dám šancu. Ak by si bol naozaj taký šikovný, ako sa o tebe hovorí, bola som ochotná zabudnúť na to, čo si mi urobil,“ pokračovala. „Tak som si povedala, že si ťa troška vyskúšam. No mala som omnoho väčšie očakávania. Takto sa mnou nechať chytiť ako úplný amatér a tvoja neschopnosť zjednávať... Tolká škoda. Navyše stále nechceš natrieť človeka, ktorý pred teba hodil kosť? Čo len s tebou budem teraz robiť?“

Liam omámene zaklipkal očami. Dýchalo sa mu čoraz ťažšie, hrozilo, že mu hlava každú chvíľu odkvácne na hrud'

„Č-čo so mnou...“ s veľkou námahou zo seba dostal ďalšie slová.

„Rozlúčiť sa,“ odvetila.

Viečka mu poklesli až sa napokon úplne zatvorili.

Mina Blackwoodová sa rozpustila v temnote...

1. kapitola

Ticho v miestnosti prerušil úder. Sila nárazu mladíka poslala k zemi. Z rozbitých pier mu po brade ihneď začala stekať krv. Na golieri jeho bielej košele rozkvital jeden sýtočervený kvet za druhým. Omráčený mladík sa posadil na koberci a potom si prstami chytil pulzujúcu peru, akoby nemohol uveriť tomu, čo sa práve teraz stalo.

Evan Cross uvoľnil päť a potom zamával dlaňou vo vzduchu, aby si rozhýbal kĺby.

„Všetci mali byť vystáňovaní už pred týždňom!“ zahrmel. „Myslím, že som to povedal dosť jasne.“

Mladík zostal vytrvalo kľačať na zemi pri jeho nohách. Keď bol Evan Cross nahneváný, bolo potrebné vážiť každé jedno slovo. A tak nateraz iba mlčal, potláčajúc triašku. Dúfal, že prudký výbuch vášne u šéfa čochvíľa pomínie.

Keď Evan Cross uvidel, ako jeho nový osobný asistent sedí na zemi sťa vyplašený zajac, povzdychol si. Strach jeho podriadených nikdy neveštil nič dobré.

Hodil sa preto naspäť do kresla a prstami si uvoľnil uzol na kravate. Čiernymi bezodnými očami prešiel po asistentovi, no ten sa stále neodvážil na neho ani len pozrieť.

„To si naozaj taký neschopný, Adrian?“

Ticho.

Evan potlačil hnev rastúci v žalúdku a zaľal zuby. Keď sa na neho Adrian stále odmietať pozrieť, špičkou svojej koženej topánky mu nadvihol hlavu.

„Dal som ti šancu, pretože som dúfal, že budeš rovnako dobrý ako tvoj brat. Túto moju láskavosť by si si mal vážiť,“ povedal mu.

Adrian sa díval do jeho tmavých očí so zaťatými zubami. O takúto láskavosť vonkoncom nestál. Túto robotu vzal iba preto, aby mohol na vlastnú päsť vypátrať, kam sa podel jeho starší brat. Bol to už mesiac, čo sa mu naposledy ozval. Odvtedy akoby sa po ňom zlahla zem.

„Na niečo som sa ťa pýtal. Riverside Residence,“ zopakoval dôrazne Evan Cross svojmu novému asistentovi.

„P-pracujeme na tom. *Intenzívne*,“ prehovoril Adrian.

Keď Evan uvidel, že jeho asistentovi sa konečne rozviazal jazyk, odtiahol svoju nohu. Mladíkova hlava padla naspäť ku kobercu. Evan pohľadom skontroloval, či mu tento krátky kontakt nezašpinil topánku, a potom pozrel na ciferník drahých hodínok.

Nemal na tieto naťahovačky čas. Hostia na neho čakali v salóne, no namiesto zábavy musel páčiť jedno slovo za druhým z tohto zbabelca.

„Kde je teda problém?“ opýtal sa ho, aby ho donútil konečne prehovoriť k veci.

„V-všetci sú už dávno preč,“ prehovoril napokon Adrian. Každým ďalším slovom sa mu rozprávalo čoraz horšie. V krku mu vyschlo, ohryzok mu poskakoval hore-dole. „Iba... iba majiteľka jedného domu stále vzdoruje. L-len jedna osoba. *Jediná*,“ ubezpečoval ho.

Rukami začal šmátrať vo vreckách svojich nohavíc.

„Nejaká stará babka, čakajúca na návrat svojho syna?“ zasmial sa Evan. „Už dávno ste ju mali zhodiť zo schodov a všetko by sa vyriešilo samo. Starí ľudia majú veľmi krehké kosti.“

Vždy padnú tak nešťastne, že sa komplet dolámu.“

„N-nie, práveže... Ide o mladú ženu a je skrátka... *nedotknuteľná*.“

„Prosím?“ Evan zažmurkal. „Asi som zle počul.“

Pre Evana Crossa nebol nikto nedotknuteľný.

Mladík konečne našiel to, čo hľadal. Z vrecka na nohavičiach sa mu podarilo vytiahnuť niekoľko pokrčených fotografií ženy. So sklonenou hlavou ich podal Evanovi. Ten mu ich vychmatol a so záujmom si prezrel snímky ženy vstupujúcej do nejakého starého domu, pravdepodobne toho v Riverside.

„Volá sa Mina Blackwoodová,“ prehovoril Adrian. „Dcéra Blackwoodovcov a súčasná riaditeľka farmaceutického impéria.“

Evan zdvihol dľaň, aby umlčal svojho poskoka. „Veľmi dobre viem, kto to je. V našich kruhoch sa o nej veľa rozpráva. Dokonca sa mi zdá, že bola pozvaná aj na tento večierok. A to je jediná osoba, čo robí problémy?“

Mladík prikývol.

„Dobre. Postarám sa o to. Na ňu budú fakt aj naši chlapci prikrátka. A Adrian, dozvedel si sa niečo nové o Liamovi?“

Tentoraz pokrútil hlavou.

„Môžeš ísť,“ povedal mu Evan. „A dnes večer sa mi už radšej neukazuj na oči.“

Plesknutie dverí ho ubezpečilo v tom, že jeho nový asistent zmizol rýchlejšie než Houdini. Kiežby bol taký efektívny aj v riešení úloh, čo mu zadal. Toho sa však asi tak skoro nedočká... Na Liama skrátka nemal nikto.

Evan sa konečne prestal zaoberať svojím neschopným asistentom a namiesto toho si znova prezrel všetky fotografie. Lenivým pohľadom prechádzal po osobe na nich.

Žena na fotkách bola štíhlejšia a vysokej postavy, s krivkami na tých správnych miestach. Pamätal si ju z množstva spoločenských večierok, kde často sedávala v dlhých elegantných šatách, ktoré príhodne zakrývali všetko, čo dráždilo mužskú fantáziu. No musel uznať, že i športový outfit na fotografiách, pozostávajúci z čiernych obťahnutých legín, tmavej voľnej mikiny a šiltovky, jej pristal. Jej večerné účesy tvorili zväčša pevné uzly alebo veľké tmavé vlny, ktoré jej padali na plecia, no na týchto fotkách mala dlhé vlasy vyžehlené nahladko a vypnuté do vysokého chvosta, ktorý jej vytrčal cez zadný otvor v šiltovke. Vedel si predstaviť, ako by ju zaň ihravo poťahal. Zahryzol si do pier.

Mina Blackwoodová bola v ich spoločnosti výnimočná žena. Narodila sa do bohatej rodiny a užívala si celý život ako rozmazaná princezná. Čo robí, dofrasa, táto ženská, so starým polorozpadnutým domom v diere ako je Riverside? Dozvedela sa azda o ich pripravovaných tajných plánoch a drží si pozemok, aby od nich mohla zjednať čo najvyššiu predajnú cenu? Nebola by ani prvá, ani posledná. No pod jeho vedením sa takýto fígel' podaril len málokomu.

Nečudo, že bol z nej jeho asistent posratý. Počul už o tom, že Mina má talent na podnikanie, a keď prevzala firmu po otcovi, podarilo sa jej dostať ich na úplný vrchol. S Blackwoodovcami bolo treba jednať veľmi opatrne. Mali veľký vplyv a znepriatelíť si ich by znamenalo iba zbytočné problémy.

Takže toto bude musieť vybaviť osobne. Ideálne, keby sa mu podarilo dostať ju na svoju stranu. Keď znova prechádzal očami po jej tele v obťahnutom oblečení, musel uznať, že nebola na zahodenie. Ak by si mohol popri tom všetkom s ňou aj trocha užiť, urobil by si z práce zábavu. A zábavu mal on veru rád.

Skontroloval svoj výzor v zrkadle a prešiel k dverám. Stlačil kľučku a vyšiel von, aby sa mohol pobrať do hotelového salóna, kde sa konal dnešný večierok. Bude musieť nájsť Minu čo najskôr a pohovárať sa s ňou o jej plánoch s pozemkom. Bola medzi pozvanými hosťami, takže ju dnes večer istotne uvidí.

Len čo za sebou zatvoril dvere, hánky na ruke mu bolestivo zaprotestoali. Pozrel sa na ne a zazrel krv. Asi mu ich poškrabali mladíkové zuby, keď mu pred chvíľou jednu vrazil. Vytiahol preto z vrecka bielu vreckovku a utrel si do nej ruku. Keď schoval krvavú vreckovku naspäť do nohavíc, ležérnym krokom prešiel krížom cez predsieň do zadnej časti hotela.

Hotelový salón bol plný hostí a cateringových zamestnancov, no Mina Blackwoodová sa kamsi vytratila. Nikde ju nevidel, hoci si bol istý, že tu bola hneď od začiatku. Musel ju nájsť.

Tento večierok bol skvelou príležitosťou, ako sa jej dostať pod kožu. Potreboval z nej vypáčiť dôvod, prečo sa zubami-nechtami držala nehnuteľnosti v Riverside. Chcela si privyrobiť na ich developerskom projekte? To, čo sa na prvý pohľad zdalo ako rozumný dôvod, mu pripadalo smiešne. Pochyboval o tom, že by potrebovala peniaze. V porovnaní s majetkom Blackwoodovcov a so ziskami z ich farmaceutickej spoločnosti, to bolo predsa iba pár smiešnych drobných.

Videl ju takmer na každom večierku, na ktorý bol pozvaný, no nikdy nemal šancu ju priamo osloviť. Nebolo to tým, že by nemal záujem s ňou nadviazať vzťah, no zvyčajne sa venoval iným ženám, ktoré sa okolo neho krútili a túžili po pozornosti. Na Minu Blackwoodovú doposiaľ skrátka neprišiel rad. Trocha to lutoval. Keby sa usiloval získať jej náklonnosť už skôr, všetko by sa tým zjednodušilo. Teraz bude pre ňu jednoduché uhádnuť pravý dôvod jeho pozornosti.

Kde však, dočerta, bola? Evan začínal byť čoraz viac podráždenejší. Znova prešiel celý salón, no nikde ju nedokázal nájsť. Zato jeho nový poskok, ktorý sa mu už dnes večer nemal viac ukazovať na oči, postával pri stene neďaleko vchodových dverí, čakajúc na jeho ďalší prípadný rozkaz. Nervózne sa uhýbal jeho pohľadu zakaždým, keď prechádzal okolo. Evan rozčúlene pokrútil hlavou a zamieril rovno k nemu.

„Videl si Blackwoodovú?“ opýtal sa ho.

Adrian pokrútil hlavou.

„Ak by si ju uvidel, povedz jej, nech príde rovno za mnou,“ prikázal mu.

„Áno, pane.“

Evan si vzdychol a prešiel k baru, aby si objednal pohár whisky. Sedelo tam niekoľko cudzích chlapov v dôchodkovom veku, ktorí práve nahlas rozoberali súčasnú politickú situáciu, ale to ho nezaujímalo. Medzi ďalšími hosťami za barom však rozpoznal aj známych mladších prisediacich. Zastal preto rovno pri nich.

„Môžem sa pridať?“ uškrnul sa na toho, ktorý sedel najbližšie.

„Evan, myslel som si, že dnes večer neprídeš. Kde si bol? Ako to ide?“ usmial sa na neho Jaxon, jeho parťák.

Evan si s ním podal ruku. „Ale, všetko po starom,“ mykol plecom. „Tie isté sračky každý deň. Veď to poznáš.“

Aj druhý muž sediaci za barom sa otočil, keď začul jeho hlas. „Evan, takže si napokon predsa len prišiel.“

„Poznáš ma, Nathan. Takúto zábavu si predsa nemôžem nechať ujsť,“ odvetil Evan sarkasticky a prevrátil očami.

Podišiel k druhému mužovi, aby sa s ním mohol zvítať. Keď si všetci potriasli rukami, Nathan sa posunul o jedno

miesto vedľa, aby mu uvoľnil stoličku. Evan sa teda usadil rovno medzi nich a potom si od barmana vypýtal pohárik whisky s ľadom.

„A kde je tvoja frajerka?“ opýtal sa ho Jaxon. „Už dávno som ju nevidel. Vždy sa tu rada promenádovala, akoby jej to celé patrilo.“

„Rozišli sme sa asi pred mesiacom,“ mykol plecóm Evan.

„Prečo?“ opýtal sa ho Nathan.

„Vkusе robila scény, prestalo ma to baviť,“ odvetil Evan. „Hľadám ženskú a nie rozmazané dievčatko.“

„Ako sa to volala?“ snažil sa spomenúť si Jaxon. „Nespomínam si.“

„Ani ja,“ žmurkol na neho Evan.

Jaxon sa rozrehotal ako pubertiak. „Takže si dneska na love? Videl som tu dnes večer pár kúskov drahého mäsa,“ podpichoval ho. „Aj keď je pravda, že väčšinu z nich sme už okúsili.“

Jaxon mal pravdu. Takéto večierky sa často niesli v znamení jednorazoviek s princezničkami zbohatlíkov, no Evana to viac nebavilo. So ženami to bolo až príliš jednoduché. Pár skrytých úsmevov, nevinné „náhodné“ dotyky, tajné pohľady... Stačilo tak málo na to, aby hociktorej z nich poplietol hlavu. Každá trvala na tom, že je pre neho niečím výnimočná, a pritom boli všetky úplne rovnaké.

„Možno majú vysokú cenu, no správajú sa stále lacno,“ zamrmlal Nathan znechutene a odpil si zo svojho drinku.

Barman posunul po stole pohár whisky a Evan si ho vzal. Zakrúžil ním vo vzduchu, premýšľajúc nad Nathanovými slovami. Ľad v nápoji pri kontakte so sklom slabozacinkal.

„S týmito princezničkami to je až príliš ľahké,“ prehovoril Evan. „Rád by som konečne zažil nejakú poriadnu výzvu.“

Ich rozhovor prerušil ženský smiech. Evan sa prudko otočil na stoličke a zostal sedieť nehybne ako socha. Na opačnom konci baru sedela Mina Blackwoodová.

Oblečená bola v dlhých šatách zlatej farby, ktorá dodávala jej opálenej pokožke zdravý lesk. Čierne husté vlasy jej padali natočené vo voľných vlnách na plecيا, presne tak, ako si pamätal z ostatných spoločenských udalostí. Popri oválnej tvári jej viseli dlhé zlaté náušnice tvorené niekoľkými trsmi jemných retiazok. V rukách držala krehký pohár na vysokej stopke plný šampanského. Bublinky v ňom sa kĺzali po skle a trblietali vo svetle lustra visiaceho zo stropu.

Keď sa prestala smiať vtipom ľudí sediacich za barom, zdvihla svoj mačací pohľad a uprela ho priamo na Evana. Zatrepotala na neho hustými mihalnicami.

Evan naprázdno preglgol. Mala navlas rovnako čierne oči ako on. Boli bezodné a v stotine ho vtiahli dovnútra až mal pocit, že sa v nich utopí. Nedalo sa z nich vôbec nič vyčítať.

Jej plné pery dozdobené sýtym rúžom sa nadvihli v nenúte-
nom úsmeve. Obrátila k nemu pohár na znak pozdravu a potom si sama pripila, pravdepodobne k úspešnej kúpe pozemku a domu v Riverside.

Zovrel sánku. Tá potvora istotne tušila o ich developerskom projekte, o tom nebolo pochyb. Takže chytró od niekoho kúpila pozemok, aby ich teraz mohla vydierať.

Evan si rozpačito prehrabol vlasy. To nie je možné! Prešiel predsa celý salón! Nevidel ju ani vtedy, keď si sem prišiel sadnúť, a zrazu zistí, že tu celý čas bola? Zjavila sa sťa duch!

Pocítil, ako sa mu rozhořeli líca. Dúfal, že ho nepočula chvasť sa pred chalanmi, ináč sa mu nelapí do pasce, ktorú jej na dnešný večer chystal.

Len čo sa Mina dosmiala, ukazovákom si z mihalníc zotrela slzičku, ktorá jej vyklzla. Zošuchla sa dole zo stoličky so svojím pohárom šampanského v ruke a prechádzala popri nich. Evan ihneď zoskočil zo svojho miesta, aby sa jej mohol postaviť do cesty.

„Mina Blackwoodová,“ povedal namiesto pozdravu.

„Evan Cross,“ prehovorila a natiahla k nemu ruku s dlhými červenými nechtami.

Vzal jej ju do dlane a zľahka pobozkal. Ženy milovali, keď sa hral na gavaliera. Aj jej úsmev ho presvedčil o tom, že urobil správny ťah. Koniec koncov, každá jedna princezná sníva o svojom rytierovi, ktorý bude jej ochrancom a bude sa k nej správať sľaby bola zo skla.

„Niečo mi našepkáva, že sa so mnou chcete o niečom dôležitom porozprávať,“ povedala.

Jej hlas nebol vysoký ani pisklavý ako u väčšiny žien. Práve naopak. Znel o čosi hlbšie a bohatšie. Na krku mu naskákali zimomriavky.

„No zrejme budem musieť ešte trochu vydržať,“ povedala. „Zdá sa, že dnes večer na vás čaká ešte kopec hostí. Určite sa nevedia dočkať, kedy sa vás budú môcť opýtať na ďalšie stavebné plány,“ dodala s úsmevom.

Myklo mu kútikmi pier. Rozhodol sa odignorovať jej poznámku.

Mina mu vložila do dlane nedopitý pohár šampanského a potom sa mu obrátila chrbtom.

Hľadel, ako diva v zlatých šatách pomaly kráča smerom k ďalším hostom, ktorí sa zabávali v salóne. Jej chôdza bola sebaistá aj napriek vysokým topánkam na ihličkových podpätkoch. Hoci jej šaty boli dlhé a zakrývali jej dekolt či štíhle

svalnaté nohy, hlboký výstrih jej odhaľoval celý chrbát až dole k pásu.

Evan zakrúžil jej pohárom šampanského a potom sa z neho napil, presne z toho istého miesta, kde sa nachádzal červený odtlačok plných pier. Dohodnúť sa, čo so starým domom a pozemkom bude jednoduché, vyjednávanie s ľuďmi mu vždy išlo. No prečo si to nesprijemniť aj nejakou vzájomnou fyzickou aktivitou? Vedel si veľmi živo predstaviť, ako by sa ten svalnatý štíhly chrbát vytrčajúci zo zlatých šiat prehýbal sťa luk, keby ju oprel o stôl. Mina Blackwoodová rozhodne stála za hriech.

Oblizol si pery.

„Chcel si výzvu, nech sa páči,“ skonštatoval Jaxon a obrátil sa k svojmu drinku.

Jeho slová Evana zaujali. „Prečo?“ opýtal sa ho. „Áno, vraj je nedotknuteľná. Počul som o tom, že sa nezhadzuje len tak s hocikým, ale z našej spoločenskej vrstvy má u nej každý šancu. Nie sme predsa žiadni odpadlíci. A stavím sa, že jej otec bude hľadať nejakého stabilného obchodného partnera, možno je dokonca už aj zasnúbená.“

„Zabudol si na to, že ju volajú Ladová kráľovná? Každopádne, je iná než ostatné,“ povedal Jaxon. „Mužom sa natoľko vyhýba, až sa o nej istú dobu povrávalo, že možno preferuje ženy. Alebo že je asexuálna.“

„Ale to nie je pravda. Mina už mala niekoľkých nápadníkov, no ani jeden z nich ju nezískal,“ doplnil ho Nathan.

„Odkiaľ to všetko vieš?“ pozrel na neho pochybovačne Evan.

„Hovoria z neho skúsenosti, však, kamoš?“ potľapkal ho Jaxon po chrbte. „Nathan bol totiž jeden z tých jej neúspešných nápadníkov.“

Evan zabudol zavrieť ústa. „Ako je možné, že som o tom doteraz nič nepočul?“ opýtal sa.

„Pretože to bola pre neho zdrvivujúca porážka,“ odpovedal mu Jaxon.

„Prestaň mi to pripomínať,“ strčil do neho Nathan a uprel pohľad do svojho nápoja v pohári.

„Iste, je sexi. Ale ja ju teraz fakt potrebujem zbalit,“ odpovedal Evan. „Vlastní jeden z pozemkov na území budúcej rezidencie Riverside. Nesmieme už ďalej odkladať náš projekt, musíme čím skôr začať s demoláciou, ináč budeme musieť posunúť celú výstavbu, čo ma bude stáť nemalé peniaze.“

„Tak potom veľa šťastia,“ odfrkol Nathan urazene spoza nedopitého pohára. „Je tvrdohlavejšia než mulica. Ak jej niečo sadne na nos, nikdy v živote ti ten pozemok nepredá.“

Evan sa zasmial na jeho sarkastickej poznámke, no vnútri pocítil hnev. A po prvý raz azda i neistotu. Naozaj bola až taká rozmarná? Tak to jej bude musieť poriadne dvoriť, aby ju dostal. A ak náhodou začula tie jeho reči pred chvíľou, možno práve nadobro posral ich budúci obchod.

Nechal svojich kamošov sedieť pri bare, no nešiel ihneď hľadať Minu. Musel nejakú chvíľu počkať a predstierať, že mu na nej príliš nezáleží, aby nevyzeral tak zúfalo, ako sa práve teraz cítil. Ideálne, keby Mina zatiaľ vypila ešte niekoľko pohárikov šampanského. A on si medzitým pripraví stratégiu, ako ju očariť.

Namiesto toho sa teda venoval ostatným návštevníkom, aby z nich vytiahol niekoľko informácií o svojej potenciálnej súperke. Mnohí z hostí Minu veľmi dobre poznali.

Úspešná mladá žena, ktorá naraz študovala na dvoch univerzitách. Farmaceutická chémia a biochémia neboli nikdy ľahké

odbory, no ona si k nim prihodila ešte aj manažment. Bolo jasné, že ako jediné dieťa Blackwoodovcov je pripravená pokračovať v ich rodinnom biznise.

No Evana nezaujímal jej životopis. Bol omnoho viac zvedavý na jej povahu a osobnosť.

K tomu však hostia nemali čo povedať. Mina bola slušná a milá, no všetkých ľudí si držala ďalej od tela. Niekoľko mužov sa márne snažilo vydoberť si jej pozornosť. Každému dala košom. Ich pokusy o dvorenie odbýjala s gráciou a s vyrovnanou tvárou. Povrávalo sa, že majú čochvíľa ohlásiť jej zásnuby, mala predsa dvadsaťdeväť rokov, no nikto ju nikdy nevidel objaviť sa v prítomnosti nejakého dlhodobého partnera.

Evan si vzal od čašníka nový pohár šampanského, no viac už nepil. Už teraz bolo jasné, že ak bude chcieť Minu Blackwoodovú získať, bude na to potrebovať čistou hlavu a detailnú stratégiu. Možno si dajú nejakú jednorazovku, ale to nebude stačiť na to, aby si ju omotal okolo prsta. Bude sa jej musieť dostať pod kožu. To, že si od ľudí držala odstup, značilo zraniteľnosť. Takže sa okolo nej bude musieť motať natoľko, až konečne poľaví v ostražitosti a odhalí svoju ranu. Vtedy vytiahne nôž a zasadí jej finálny úder...

Keď si o necelú hodinu neskôr všimol, že sa Mina približuje k dverám vedúcim von zo salóna, rozhodol sa, že je čas ísť do akcie. Jeho asistent, ktorý po celý čas stál nepohnuto na mieste, jej otvoril dvere a ona sa na neho vďačne usmiala.

Evan nechal svoj nedopitý pohár na stole a ihneď vyštartoval za ňou. Predpokladal, že si chce oddýchnuť v predsieni, kde bola atmosféra omnoho pokojnejšia, a nemýlil sa. Takto mu to presne vyhovovalo. Bude sa s ňou môcť lepšie pohovárať, keď budú osamote, vzdialení od hluku večierka.